विद् जाने बदा॰ पर॰ यव॰ ग्रेट । वेलिन्नेट । बवेदीत् । विद् पु॰ विद-क्षिए । श्विकते खमरः श्रृष्णप्त च ज्यो॰ । विद् पु॰ विद-क । श्विकते खमरः श्रृष्णप्ते च ज्यो॰ । विदंश पु॰ विद्धानं उनेन वि+दन्य करणे वज्। खबदंगे (चाटनि) राजनि॰।

विद्वध लि॰ वि-दिश्व-क्त । श्लामरे लिखा॰ रिनप्रचे राजनि॰ श्यिकते च मन्द्रच॰ । अलायिकाभेटे क्ली रचनक्करो । मरकीयमन्द्रे ३२११ छ ॰ डक्सम् । प्विचेषेच टम्बे लि॰ ।

विद्य पु॰ विदाक्षण । श्योगिनि, श्रितिनि च मेदि॰।
विद्य न॰विनेदू-चण्।(फिक्सिनसा) छत्रे सद्धरः। माने चण्
श्विद्योकरणे पु॰ सद्धरः। प्रान्वः। श्विगतमये सि॰।
विद्रभ पुंच्यो॰ विगताः दभौः कुमायतः। देशभेदे कुण्डिन-नगरं (बङ्गागपुर)।

विद्ल ति॰ विशेष द्राते द्रव-च प्रवे व । १ दिशाभू ते स्दाज्यिक के श्वंशाद्याते श्रद्धाव्यके च न॰ । भ्रद्धावादी न॰ जनरभरती द्रक्षकाञ्चने अविष्ठते न॰ श्रद्धाव । दिनहित (तेबोड़ि) स्त्री राजनि॰ । मा॰व॰। ८६७ मुखे ति॰।

विदा की विद-कड़ा। श्वाने श्रुद्धी च मेदि । विदादि ए॰कपलादी विदादिखोऽज्या गान्स्रज्यसमिति से बद्धनाचे च च नवः गान नवस्त्रो दक्षः।

विहार प्र- वि+दृ- विष् भाषादी खण्। श्विदारणे श्राची-जापे च मेदिन। श्युबे देवपन । श्विधाकरणे।

विहारक प्रश्व+ट्र-चिष-च्यु छ । श्वत्रकाध्यस्यतद्वितादी चवरः। श्वदारचवर्त्वरिक्षः श्यास्त्रनदारेकंवधारच बोन्वे नर्जे नर्धवद्योः। श्वत्रवस्त्रके यस्ररः।

विदारण नःवि+टू चिष्-भागदी खुट्।श्मेदने श्वकं व च मेदिः। श्वारथे यद्धरः। श्ववं उंकीः मेदिः। श्विषंवारवचे उः यद्धनः।

विदारिषों को विन्दू-चिन कोए । बाद्यवांम् राजनि॰
विदारी को विन्दारिन वर्गावं खब् गौ॰ कीए । १ शवबखांम् । (शवपान) मेदि॰ । भू सिन्नसायके च चमरः
विदारी वातपित्तन्नी बद्धा बचा रवावनी राजनः ।
१ वद्धरोनभेदे भावपः वदाक्तोदं नवपं छताकबन्नमंबे पृतिविशीकं मांसम् । पित्तीन विद्यात वदने
विदारी वाने विशेषात् व त नेन बेते" व त सुवधो
नेन पाने विशेषात् व त नेन बेते" व त सुवधो
विदारी भवनी वर्षाः ।

विदारीगत्था को विदायोः भूमिक्का एक के न स्वी यकाः । यावपथामि (यावपान) यनरः ।

विदात प्रश्वि+टू-चन्। श्रामणपार श्रामणापे हेनच॰। विदाहिन् नः वि+दह-विनि। दाहननकह्स्यीः

विदित लि॰ विद-क्त । श्वाते खनरः रपार्कित च मेदि॰ श्वाते प्रण्यानी अध्यानी अध्यानी अध्यानी अध्यानी अध्यानी अध्यानी अध्यानी प्रम्भ प्रमाने च । तद्याचि खच्। क्ष्वातिर लि॰।

विदिश स्त्री विगता दिशी । दिशी मे खे चिनि निक्य ति-वास्त्रीयान को खचत दिशे स्वतः।

विदु ए॰ विद-त । इश्वित्तम्भमध्यभागे सनरः । विदुर ति॰ विद-त्राच् । १नागरे १थीरे १कौरवायां म-न्तिय दाशोगर्भजाते धम्मीवतारभेदे च मेदि॰ भा॰सा॰

१०६ चन । ४ जातरि च चनरः ।

विदुत्त प्र॰ विदः कुलच् । १ वेतचे २ जाववेतचे मेदि० १ गन्धरचे च रक्षमान । ४ जात्रियमेहे मान ७० ११२ छन।

विदूर न॰ विशिष्ट दूरम् । श्चितिदूरे रततस्य परार्थे हिः।
''विदूरे बेयूरे कुरु" इति चा॰द० श्परिः। श्वैदूर्यम्बिः
सन्धानस्थाने प्र॰ 'विदूरम्मिनवसेचयद्भात्" क्षारः ।

विदृर्ज न॰ विदूरे देवभेदे जावते जन-छ । वैदूर्यं मणी । विदूर्ण प्रश्वादयननोः प्रतमेदे २ घौरने संवभेदे विश्वपुष्रश्चार विदूराद्धि प्रश्वादर्यन्तेः प्रवस्तः । पर्वतमेदे । यस

वेदूर्थमिक्स्यदाते।

विद्वा पः विद्वार्थात वि+द्रव-चिच-व्यु । श्रेष्टक्षाररय-चक्रायभद्दे श्रप्तनिन्द्यं 'त्रः मेदिः ।

"ऋद्भारख सङ्गावा विटचेटविद्वस्ताद्याः खः । भला नभेत निप्रचाः ज्ञांपत्रमधूमानभञ्जनाः गुद्धाः । ज्ञत्तम-वद्यनाद्यभिधाः नभेशपुर्वेषभाषाद्यः । ज्ञालकरः, कद-इरतिविद्वमनः खात् स्त्रमध्यः सा॰ द० १प्र०।

विदेश ४० विभिन्नो देश: । देशान्तरे 'बो विदेश: सविद्या-नाम बाबका: ।

विदेश पु॰ विगती हेशः देशसम्बाधी बाह्य । श्वनकार्थ्ये वार्षे विवाद वागमहितः । तं द्वा क्षाः विवाद वागमहितः । तं दवा क्षाः विवाद प्राप्ता वाद्य व